

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Gunnar Nilsson,

Härad: Båda

Adress: St. Möllberga 11, Djurshöj

Socken: Båda, Hyby, Möllberga Berättat av: Olova sagumann, angivna i samslingen.

Uppteckningsår: 1934

Född år i

Uppteckningen rör sed

Maran 1.

Spökvi i tingshus. 2.

Vad prästen Per Sth sa' om

"Stansatysa he." 3.

Kräkhsvisa: "I duunva vekom --- 4-5.

Frävavisa: "Per Jinsas baal --- 6-8.

Kräkhsvisa: "I ni shall inte --- 9.

Begravningssed. 10

10 sed.

Moran 4606 L-U.F.

1

Hj, den stora dyren, den länge vejen, och sa
försann hon genom ett knastahål i taket. Det var en
yngre i Bara, som var man, fälldes detta yttre
kväll då hon ältade dy.

Skine

Bara 11

Bara in

Gunnar Nilsson

1934.

Skine

Bara

Bara Flyg Skellefteå

ppr.S. 1934

ppr.S. Gunnar Nilsson
Skellefteå II

"Gjurslöt"
Pec. Särka Gattner
Augiorna i Sämt.

Spoken i f.d. tingshuset i St. Mölleberga.

4606

I Mölleberga by var för ett hus, som de hällt Ling
i. En man från Galta sölau i Vinninge, som hette Anders
Nilsson, kom hörande genom byn. När han kom till huset,
som var obebott, såg han ljus inom i ett av rummen, och
hörde en röst, som sa: "Nu är vi alla härigen utom ^{Guusen Nilsson}
Knud i Käpparp." Han hade föi sig, att det var nämn-
demanen, som försor sig vid Basjör.

2

Skåne

Bara id

Bara.

1934.

Jfr. uppt. i L. U. F. see n:o

Enligt sagnen hade elva & två tonna nämligen i Basjö härad
nägon gång på 1700 talen försökt sig i en process mellan Tonups och
Mölleberg's gods, då att en omkringstlig skogsmark, kallad Basjör,
kommit att tillfalla Tonup. Till detta fingo de efter Bden
spöka dels i platsen där de försökt sig, dels (såsom ovan
angives) i häradets tingshus i St. Mölleberga. De är redmed
männen, Knut Nilsson i Käpparp, har nekat att försöja sig.

Anm. av J. J.-I.

LUNDs
FOLKUNIVERSITETE
UNIVERSITETE
FOLKUNNERSARKIV

4606

Prästen Per Leth.

Kans Olson har berättat vad prästen sa om Hantorpake.
"Om Hantorpake va än så vi i så bre, i folk än
pannekagen å stejta giss, o da människa va du
skulle sluga." Leth han var präst i Kvarnshög, han sa
detta 1731.

f) skall vara Björnshög.

Kapt. af svenska medelhavet o f.d. färdingsmannen Kans Olson.
f.i. Bara 1842.

3

Skåne

Bara hd

Bara sin

Janna Nilsson

1934.

FOLKUNIVERSITETETS
BIBLIOTEK

Kärleksvisa

Berättad av läckaren Lars Fyhr, från Torup, och
härfammar hörjew från trakten av Torup eller Hylby.

1.

Se denna veckan går som andra.

Söndag blir det snart igen.

Och då shall jag till kyrkan gånga

Och träffa där min frögna van.

2.

Hand i hand vi sedan vandra.

Och tala om vad mytt som hänt.

Sen vi sägo sitt varandra.

Adjö med dig min flicka.

Pu reser ja från dig.

Men om jag näinsin kommer igen.

Så shall du bli min bästa vän.

Nu och alltid.

Ikine

Dare ho

Herr un Kyby.

Myppe

Gunnar Nilsson

Åmåla

Mjällby

Wibom

Åke

Åke

Åke

LUND'S UNI.
FOLKMINNESARKIV

Ett avsked nu ja här.

Njå ångrar ingenting

Men ett säll hjärtat gär,

Om jag dig nu ej får.

Jag vordan dig till slut,

Och unna dig allt gott.

Till dess våra ögon läggs ihop

Tills vi fler lagd i vstoff.

Minne

Bara hū

Bara (u. klyby)

Han . v. 1 och de tre första raderna av v-s återfinnes
i Per Thomassons spinnvisor (Röcken snurrer, Campan brinner).

En fräsevisa.

Visan är berättad av Hans Olson, Staffanstorp, som
är född i Flångstrand, Bara socken år 1842.

Skane

Bara kd
Bara.

1.

Per Jönsas baal han klätte sig så fin,
För han skulle gå till Petter Pål's i fria.

Gunner Nilsson

1934.

För di sa: "Att Petter han va ri som syåva hin,"
I fräser hade han, för han hade: Josefin, Mathilda,
Pernilla i fria.

2.

Så va de en da ett stiche opprad dan,
Petter Pålsson gick så nätt å röja.

Röjta litt å snacka litt me sina knej i dan,
Han gick så nätt omkring å sloja.

3.

Så kommer der enå öppnar å sier, "se godda,
i lack för längesin, å i e himma."

Ja va i hondan sha en fortä här himma e ju bra,

Men ja kan ejon ondra va du vill häi i da?

Om de kan Petter Råsson ente drinna.

4.

Jo, ja kan liason ondra va jåra föser får,
Å va di egentelien e vära.

Får ja har liason fänt å yutta mi i åi,

Om ja kanne få så mied som li en går.

Så skulle ja ente gå så härta.

5.

Men Petter vår der å grona till hid å did.

Så sier han till sist: "Ja de blir ingen tiden bid,

Men ja bor du har yretautone.

Ja har allt för mitt vora stid,

Lå de blir inga miljoner.

6.

När mina löser du vill jutta si,
Så får di granna huj å sparbankshöjor,
Å litta voot å spongad faller osse li.
Så de e ente vim som helst, som försöjer.

7.

Men hoden vi står å snakhar,
Så blir de si ändå,
Så kaal han skulle fria li Pernilla.
Men som han skulle inmod himmed gä.
Så kommer lösen å sier di, som så:
"Ja hor nä gon ente, add ja skulle villa."

Kärleksvisa.

Häri frölingen från Hyby, berättad av Lars Tyhr, som föddes föi omkring 90-års sedan.

1.

Se ni shall inte sala om, tralla, la la la.

All fästemon till mej kom, tralla, la la la.

För ja shall haem noga döja under varma sängadynan.

2.

I dansen går det nog ann, tralla, la la la.

Hon gompar å så gott hon kan, tralla, la la la.

Men shona vill hon gärna spra, tralla, la la la.

Fast hon trampar mej i häxa, tralla, la la la.

9

Skåne

Bare ut
Kyby.

Juoss Nilsson

1934.

Vid begravning här i Mölleberga brukade man bära
liken till kyrkan. Tyra man boro. Efter gravsättningen
igenfylldes graven av foljet. När gravkullen var färdig lades Mölleberga-
verktygen ovanpå kullen. Det sista verktyget, som lades om
det var en spade, skulle en man döss, var det en shryffel
blev det en kvinsa.

Skön

Bara kt

Gunnar Nilsson

1934.